

GUNNI PETERSEN

Gunni Petersen blev født i 1940 i Givskud, kom i lære i Brugsen i Aarhus, hvor han senere arbejdede som grafiker, og har i mange år boet i Rosenhøj i Viby. Som værnepligtig kom hans hang til trompeten ham til gode ved Gardehusarregimentet. Han har i mange år været et aktivt bestyrelsesmedlem i boligforeningen i Rosenhøj – og han modtog i 2011 en ildsjælepris fra DBF.

Interviewer: Birgit Kastepold

Jeg er født og opvokset i en lille by i Midtjylland, der hedder Givskud. Jeg kom til Aarhus, da jeg var 16 år gammel. Det var i efteråret 1956.

VAR DET I FORBINDELSE MED UDDANNELSE?

Nej, det var det egentlig ikke. Altså jeg er jo så gammel at jeg kunne kun gå i skole i syv år i den landsbyskole i Givskud. Så kom jeg ud at arbejde på landet, faktisk ret langt væk, helt ude nord for Grenå; Gjerrild, der arbejdede jeg i halvanden års tid eller sådan noget lignende. Så i mellemtiden var mine forældre flyttet til Aarhus.

I LÆRE I AARHUS OG SOLDATERLIV I NÆSTVED

Så flyttede jeg også til Aarhus. Så kom jeg i lære i en butik, i en dagligvarebutik, en brugs. Den lå på hjørnet af Aldersrovej og Nordre Ringgade. Der ligger en REMA 1000 i dag på det sted, ja.

Da jeg kom til Aarhus første gang, boede vi nede et sted der hedder H. N. Clausensgade, en lille parallelgade til Bruunsgade, og senere boede vi nede i Knudriisgade, helt henne i den ende mod Østbanetorvet.

Så blev jeg jo udlært i den der butik og lige så snart det var overstået, skulle jeg være soldat. Så blev jeg indkaldt til militæret. Dengang blev alle mænd indkaldt.

DER VAR IKKE NOGLE SYGDOMME SOM ...?

Nej, det skulle være meget alvorligt for at slippe dengang [ler lidt]. Så jeg blev indkaldt og aftjente min værnepligt ovre i Næstved, i 16 måneder var det dengang. I dag tror jeg kun, det er fire måneder.

DA DU KOM TILBAGE TIL AARHUS EFTER DE 16 MÅNEDER, VAR DER MEGET STØRRE FORSKELLE I BYEN ELLER ... ?

Næ, det var jo ikke så lang tid. Og jeg havde også været her mange gange undervejs, jo altså. Man har jo da nogle friheder som soldat, så ja.

HVAD VAR DET MEST SPÆNDENDE VED AT VÆRE SOLDAT?

Jeg syntes jo, det var ret spændende. Jeg slap jo sådan set for at være rigtig soldat, var jeg lige ved at sige. Jeg blev indkaldt til det der regiment ovre i Næstved, der hedder gardehusarregimentet. De har sådan et korps, der spiller trompeter, og det kunne jeg. Så jeg kom over i den afdeling og havde med heste at gøre. Vi havde rigtig mange heste dengang, 300. Jeg ved ikke, om du somme tider har set i fjernsynet og måske også her i byen, når dronningen har været på besøg, så kommer de der gardehusarer ridende som vagt. Sådan en var jeg dengang, ja. Og i den periode jeg var i Næstved, lærte jeg min kone at kende, så hun flyttede med hjem til Aarhus, da jeg var færdig med militærtjeneste.

HVOR LÆRTE DU AT SPILLE TROMPET?

Det gjorde jeg her i Aarhus. Det gjorde jeg på en musikskole her i Aarhus.

VAR DET AF INTERESSE, ELLER HVOR KOM DEN FRA?

Ja, hvor den kom fra, det ved jeg ikke, jeg har altid lyttet meget til musik og været meget glad for musik, så ...

HVORFOR TROMPET?

Ja, det ved jeg sgu ikke, det ved jeg ikke. [Ler lidt].

DET KUNNE JO OGSÅ VÆRE SÅDAN EN KONTRABAS.

Ja, det kunne det godt, men den er for tung at bære rundt på. Trompeten er et fikst lille instrument, og så synes jeg, at det lyder hamrende godt.

MEN HAR DU SPILLET TROMPET, EFTER DU KOM TILBAGE FRA NÆSTVED?

Nej, ikke ret meget. Jeg ejer ikke engang sådan en nu, så det er længe siden.

GÅR DU OFTE TIL KONCERTER MED TROMPET OG SÅDAN?

Nej. Jeg har kun spillet for sjov.

SÅ VAR DU IKKE RIGTIG SOLDAT?

Jeg var selvfølgelig rigtig soldat. Men jeg slap nemmere om ved nogle ting, fordi vi skulle have en hel masse rideundervisning og spilleundervisning.

HAR DU HAFT MED HESTE AT GØRE SIDEN?

Nej, det har jeg ikke.

GRAFISK ARBEJDE PÅ BRUGSENS KONTOR

MEN DU KOM TILBAGE TIL AARHUS. BEGYNDTE DU SÅ AT ARBEJDE I EN DAGLIGVAREBUTIK?

Ja, det gjorde jeg faktisk, og det gjorde jeg to-tre år, tror jeg. Så kom jeg til at arbejde, stadigvæk i Brugsen, men på deres kontor, deres hovedafdeling med dekorationer og reklame. Ikke fordi det var noget, jeg havde forstand på, men jeg havde lyst til det. Så var der et ledigt job, og så fik jeg det. Der har jeg faktisk arbejdet, lige til jeg holdt op med at arbejde.

ER DER NOGLE REKLAMER SOM DU KAN HUSKE, SOM VAR MERE SPÆNDENDE END ANDRE? ER DER NOGLE SÆTNINGER?

Nej, det ved jeg såmænd ikke. Jeg tror ikke, der er noget specielt, jeg har hæftet mig ved. Det var et interessant arbejde. Det var lidt andet. Så har jeg så taget

noget efteruddannelse hen ad vejen, efterhånden som man skulle kunne en computer for at lave grafisk arbejde og sådan noget.

Ja jeg har lært at bruge de fleste af de grafiske programmer, man bruger.

FOTOGRAFI SOM FRITIDSINTERESSE

HVAD HAR DU LAVET I DIN FRITID VED SIDEN AF DIT ARBEJDE – GÅET TIL DANS MÅSKE?

Det meste af min fritid i mange år gik faktisk med at fotografere. Jeg fik nogle gode venner, som fotograferede meget. Et par af dem var endda uddannet som fotografer. Det havde jeg meget fornøjelse af, og det gør jeg stadigvæk en gang imellem. Jeg synes, det er ret spændende at kunne lave billeder på den måde.

HVOR HAR DU HAFT UDSILLINGER?

Vi har haft mange udstillinger. Der var flere år i træk, vi udstillede i Aarhus Festuge. Det gør vi ikke mere.

HVAD ER DET BEDSTE BILLEDE, DU HAR TAGET?

Noget af det sjoveste, hvis jeg skal sige en enkelt ting, det er nok at vi på et tidspunkt besluttede, at vi ville prøve at dokumentere Ho fåremarked.

HVAD ER DET?

Ja, hvad er det ...

Nede syd for Esbjerg løber en lille landtunge ud i vandet, og den hedder Skallingen. Og det vand, der så er imellem Jylland og derind, hedder Ho bugt. Der ligger en lille by, der hedder Ho.

Og alle de får, de har der – der er mange får ovre i Vestjylland – de gik der på Skallingen. Så hvert år på en bestemt dag blev de gennet ind i byen, og så blev der holdt marked. Altså der blev handlet med dyrene, med fårene. Der var også tivoli, gøgl og ballade.

Det dokumenterede vi. Vi var fem i den der lille fotogruppe, det dokumenterede vi på et tidspunkt. Det fik vi mulighed for at udstille i København på et udstillingssted, der var dengang, men som ikke er mere nu. Men faktisk på Strøget i København. Det havde vi jo slet ikke råd til; at skulle have alt det transporteret derover. Det var meget dyrt. Så vi søgte faktisk Kulturministeriet om penge til det og fik det også. Den vandrede så rundt den udstilling. Den har

også været i Esbjerg og selvfølgelig også i Aarhus. Det var faktisk en sjov oplevelse.

ER DEN OGSÅ KOMMET TIL UDLANDET. ELLER VAR DET KUN HER I DANMARK?

Nej, der var ingen udstilling i udlandet.

FOTOGRAFI – VAR DET EN INTERESSE FOR NATUREN ELLER MENNESKER?

Det er mennesker.

SÅ DU TOG MANGE PORTRÆTTER?

Ja det er livet omkring os, men også naturen naturligvis.

OG DE TO TING KAN ALTID SÆTTES SAMMEN.

Ja, ja, men det, der har interesseret mig mest, er faktisk at fotografere dagliglivet.

SÅ DU KAN SAGTENS GÅ RUNDT I BYEN MED KAMERA OG SÅ SER DU NOGET, DER INTERESSERER?

Ja.

HAR DU OGSÅ VÆRET PÅ EN HELIKOPTER OG TAGET BILLEDER?

Nej, det har jeg ikke.

MEN DEN FOTOGROPPE I HAVDE, EKSISTERER DEN STADIG ELLER ... ?

Nej, gruppen eksisterer ikke mere. Det er faktisk mange år siden, vi opløste den. Men det er noget, jeg har brugt meget tid på gennem årene.

REJSER DU OGSÅ RUNDT?

Ja, det har vi da gjort.

ER DU SÅDAN EN TURIST, DER ELSKER AT TAGE BILLEDER, ELLER ER DET BARE SÅDAN MERE SOM EN OPLEVELSE?

Ja, når vi er på ferie nogen steder, tager jeg altid billeder, det gør jeg da.

HVAD ER DEN STØRSTE ELLER DEN MEST SPÆNDENDE REJSE?

Den mest spændende rejse, det ved jeg sårme ikke. Det vil jeg tro var for nogle få år siden, hvor vi var i Beijing.

Jeg tror, vi var der i 2012.

VAR DET OM FORÅRET HVOR DE HAR DE DER STORE FESTER ELLER OM SOMMEREN?

Vi var der om sommeren.

BEBOERAKTIV I ROSENHØJ – ET OMRÅDE I FORANDRING

HVORNÅR KOM DU IND I DEN HER BOLIGFORENING?

Vi flyttede herud i 1975. Da arbejdede jeg på fuld tryk, så der har man ikke tid til så meget andet. Men jeg kunne jo ligesom godt fornemme, at i sådan en almen boligafdeling her, der har beboerne faktisk ret stor medbestemmelse. Der er en afdelingsbestyrelse, som bliver valgt hvert år på et afdelingsmøde. Der kan man faktisk få ret meget indflydelse. Det fik jeg da også øje på på et tidspunkt, og så kom jeg ind i bestyrelsen. Det gjorde jeg, da vi havde boet her i 25 år, tror jeg. I 2000 kom jeg ind i bestyrelsen, og i 2007 blev jeg formand. Det var jeg så indtil her i foråret i år. Så syntes jeg, at jeg var gammel nok til, at nu skulle det ikke være mig mere.

HVAD HAR DU HAFT INDFLYDELSE PÅ HER I ROSENHØJ GENNEM DE NI ÅR?

Det største er jo det, vi er i gang med at lave herude lige nu. Det er jo blevet planlagt igennem de sidste fem-seks år. Og det har jeg haft rigtig meget indflydelse på. Den fornyelse af Rosenhøj, der sker lige nu. Det synes jeg har været meget spændende.

DU NÆVNTE TIDLIGERE AT DER KOMMER NYE GADENAVNE. ER DET GADENAVN PÅ ELLER BARE HUSNUMRE?

Der kommer nogle nye gadenavne. I øjeblikket hedder det hele Rosenhøj. Her er vi i nummer 18. Nu er der blevet bygget en vej, som løber op lige her for enden af blokken her og skal løbe ud på Matildelundsvej oppe ved skolen. Den kommer til at hedde Rosenhøj Allé. Der får vi adresse til. Så i stedet for Rosenhøj 18 B, så kommer vi til at bo i Rosenhøj Allé 30.

Det bliver simpelthen, ligesom man kender det nede fra byen, hvor man har de ulige numre på venstre side og de lige numre på højre side. Sådan bliver det herop ad.

Så bliver der en ny vej lidt den vej ned, som hedder Rosenhøj Bakke, samme koncept. Og så de øverste, som du kan se, som ligger op langs Matildelundsvej, de får simpelthen adresse på Matildelundsvej nu, og det tror jeg faktisk er rigtig godt. Det kommer til at betyde, at folk får en anden identitet.

Rosenhøj er faktisk bare en græsmark, hvor der er spredt 27 blokke, sådan som det er nu og har været det de sidste 40 år. Og det giver ikke ret meget identitet. Når du skal fortælle nogen at du bor i Rosenhøj nummer 18, det er faktisk ikke

nemt, når man kommer her første gang. Det er faktisk noget bøvl. Det bliver helt anderledes, når man kan sige: jeg bor på Rosenhøj Allé 30. Så er det jo bare at gå op ad gaden til du kommer til nummer 30, fordi som det er i øjeblikket, er de blevet nummereret i den rækkefølge, de blev bygget. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 der ude langs den yderste, og så en række indeni igen. De er simpelthen blevet nummereret i den rækkefølge, de er blevet bygget. Det er meget svært at finde ud af her bagefter. Så det har været noget værre bøvl, synes jeg. Og det er jeg glad for, at vi får en ny adresse. Det er en lille ting, kan man sige. Men jeg tror, det betyder noget. Og så har vi i forbindelse med reguleringen, som du kan se, når du går derude, fået slået hul i alle gavlene og fået bygget nogle nye boliger imellem blokkene, som er med til at understrege det der gadeforløb.

DER BETYDER OGSÅ AT MAN FÅR MINDRE GRUPPER.

Ja, lige præcis. Før vi startede på det her, havde vi alle sammen indgang fra nord-siden.

Nu har halvdelen også indgang fra syd. Hvis vi står her og kigger over på naboblokken derovre, så er der blevet lavet gennemgang, sådan at de kan gå ind i deres opgang fra den her side også, så når vi får sådan en fælles gårdhave dernede. Når det engang bliver færdig, bliver det rigtig godt. Det kommer til at betyde noget for naboskabet og sådan nogle ting. Det er jeg helt sikker på. Så det er en af de ting, jeg er glad for også.

JEG KAN SE, AT DER OGSÅ ER BYGGET EN HELT NY LEGEPLADS OGSÅ.

Ja, der bliver bygget en hel del nyt for børnene også.

MED HENSYN TIL OFFENTLIG TRANSPORT KAN JEG SE, AT TOGSTATION SAMT BUSFORBINDELSER DÆKKER OMRÅDET. ER DET GODT NOK, SYNES DU?

Ja, det ligger perfekt, det gør det.

Letbanen kommer den her vej forbi. Toget fra Odder til Grenå. Det bliver en del af det der nye letbanekoncept. Så der bor vi altså rigtig godt. Vi har fået to af de der A-linjer, som ikke har helt så mange stoppesteder, som de havde før. Så det går hurtigt. Med toget. Det tager syv minutter, så står vi inde på banegården. Det er perfekt. Det er lige hernede.

JA, DET ER ET DEJLIGT STED, SÅDAN PLACERINGSMÆSSIGT.

Ja, det er perfekt.

SELVOM DE SIGER, AT DET ER LIDT I UDKANTEN AF AARHUS.

Jamen, det er det faktisk ikke. I dag er udkanten af Aarhus ude i Hasselager og sådan nogle steder. [Ler lidt].

HVORNÅR BLEV ROSENHØJ BYGGET, VED DU DET?

Ja, det blev det fra 1968 til 71-72. Det tog nogle år at bygge det.

IKKE SÆRLIG MANGE FAKTISK. MEN DE DER SMÅ NYE HUSE, DE ER BYGGET HURTIGT.

Ja, de er blevet bygget nu i forbindelse med renoveringen.

ER DET ET ÅR ELLER TO?

Ja, når de starter på at bygge sådan et hus, går der to måneder, så står det der. I vore dage tager det ingen tid at bygge huse, så sådan har vi fået 22 nye boliger, som er med til at kæde blokkene sammen to og to og skabe de der gårdrum.

INTEGRATION MELLEMLANSKERE OG UDLÆNDINGE

MEN I ROSENHØJ BOR MANGE DANSKERE OG UDLÆNDINGE. HAR I MEGET INTEGRATION. SNAKKER I SAMMEN ELLER SLET IKKE.

Jamen det gør vi da, men ikke nok. Ikke godt nok.

HVAD, SYNES DU, KUNNE VÆRE BEDRE?

Men altså jeg tror da ikke, vi danskere som helhed er sådan særlig gode til at fremme integrationen, det tror jeg ikke. Ja, og det er udlændingene altså heller ikke. Der bor mange udlændinge bare her i opgangen, og vi snakker da sammen, når vi møder dem på opgangen og udenfor, og hvor vi nu ellers mødes. Vi har ikke noget med dem at gøre ellers, vi besøger heller ikke hinanden og sådan. Her ovenpå bor en familie fra Afghanistan. Det gør der også lige her inde ved siden af. Det er jo helt naturligt, at de ser hinanden. Her nedenunder bor en kinesisk familie, så en dansker ved siden af og en dansker på den anden side ned i stuen. Så er der flyttet en ny familie ind her ovenpå. Jeg tror, de er somaliere.

I HAR IKKE NOGLE FÆLLES FESTER?

Jo jo, det har vi. Vi har nogle traditioner, som vi forsøger at holde fast i, og det er jo de traditionelle. Vi holder fastelavnsfest for børnene og Skt. Hansaften. Så har vi jo den årlige byfest, kalder vi det. Sådant en sommerfest. I år er det den 13. august. Så den har ikke været holdt endnu.

Så har vi et par uger eller tre, sådant lidt efter hvor meget vi kan få råd til og tid til, hvor vi laver nogle sommeraktiviteter for børnene. Vi har nogle jo institutioner her i området. Enten ungdomsklubber og sådant, som hjælper med at få det til at køre. Vi har sådant nogle ting, vi mødes om.

MEN DET ER IKKE GODT NOK?

Nej, det er det jo ikke. Jeg tror aldrig, vi sådant får noget med hinanden at gøre. Jeg tror det, fordi jeg kan se nu allerede nogle af de steder, hvor de er færdige med de der gårdrum, de vil blive brugt meget. Der mødes folk, der sætter folk sig ned ved borde og bænke. Jeg tror, at det vil komme til at betyde noget for vores naboskab, at vi får et tættere forhold til hinanden.

DET LYDER JO GODT.

Det håber jeg. Og det tror jeg på.

OG DET ER HELT ANDERLEDES END I FORHOLD TIL GELLERUP, ELLER ... ?

Jamen Gellerup er meget, meget større. Her i Rosenhøj er 840 lejligheder. Derude er der vel over 2000, jeg kan ikke huske det. Vi bor omkring 2300 mennesker i Rosenhøj. Og i Gellerup bor der det meste af 7-8000, jeg ved det ikke. Der bor langt flere der.

DET HAR JEG FAKTISK IKKE TÆNK T OVER.

Jo, der er mange flere blokke, og så er de jo 12 etager høje. De er kæmpehøje ved siden af vores her.

**DET BOLIGSOCIALE FÆLLESSEKRETARIATS
ILDSJÆLEPRIS OG SOCIALMINISTERIETS
INTEGRATIONSPRIS**

HVORFOR FIK DU DEN ILDSJÆL TITEL I 2011.

Det tror jeg, jeg gjorde, fordi jeg har altid blandet mig i alting. Jeg kan godt lide at sætte skub i nogle ting og lave nogle aktiviteter, f.eks. det der for børnene og sådan noget. Det er der i hvert fald nogen, der har lagt mærke til på et tidspunkt.

OG DET ER I FORBINDELSE MED BOLIGFORENINGSARBEJDET?

Ja, det er det. Dem, der uddeler den pris, er nogen der hedder Det Boligsociale Fællessekretariat. Det er sådan et fælles kontor, boligforeningerne i Aarhus har, som skal støtte op omkring det sociale arbejde i boligafdelingerne. Og det er derigennem, jeg fik den pris.

ER DU STOLT?

Det ved jeg såmænd ikke. Så er det heller ikke større. Jeg er da lige så stolt af, at Rosenhøj fik Socialministeriets integrationspris i 2011.

NÅ, HVORFOR?

Faktisk på grund af den måde, renoveringen var tænkt på. Hvordan man tænker radikale forandringer af de fysiske rammer. Men også fordi vi har en boligsocial helhedsplan herude. Vi har ansat nogle mennesker, der ligesom skal støtte omkring de svage familier, støtte op omkring børnene, sørge for at der bliver nogle aktiviteter, der ligesom skubber den rigtige vej, så børn og unge ikke falder ud af deres uddannelser. Altså, der er en hel masse sociale aktiviteter i gang.

Og med den sammenhæng må vi lige pludselig kunne både lave sådan en markant forandring af de fysiske rammer og samtidig støtte op om en masse sociale aktiviteter. Det fik Socialministeriet øje på, at det var en god idé. Der fik Rosenhøj, – det var jo ikke mig – det var mig der var ovre for at modtage den – men da fik vi faktisk integrationsprisen. For det arbejde.

DET KAN MAN OGSÅ VÆRE STOLT AF.

Ja, det synes jeg. Det var stort.

VAR DER BEBOERREAKTION. VAR DE GLADE?

Ja, det tror jeg da, at de fleste syntes, at det var da godt. Det var da fint. Så kom vi da på landkortet for noget godt.

ER I ELLERS PÅ LANDKORTET FOR NOGET DÅRLIGT?

Ja, også det. Men du kan sikkert godt huske, at for nogle år siden da var en helt masse bøvl og ballade, fordi der var nogle tegninger i avisen, som der var nogle der ikke kunde lide, det kunne vi også mærke her. Ja, ikke så meget i boligområdet, men vi har et lille butikstov her oppe foran. Der var en vældig uro i en fjorten dages tid. Da kom vi virkelig på landkortet for noget skidt.

MEN JEG HØRTE, AT DENGANG STOPPEDE BUSSENE MED AT KØRE TIL GELLERUPPARKEN. STOPPEDE DE OGSÅ MED AT KØRE HERUD?

Nej, det gjorde de ikke. Der har vi aldrig været, at busserne ikke ville køre herud. Men det var ubehageligt, fordi der blev skrevet noget om det i alle aviser og blev nævnt i TV-avisen, og jeg ved ikke hvad. Det er ikke så rart. Når vi jo egentlig synes, at Rosenhøj er et godt sted at bo. Så det der sker nu er langt mere positivt. Vi får en god omtale nu.

FRA DEN ENE ENDE TIL DEN ANDEN. DET ER ALTID GODT.

Ja, det er rigtigt.

VIL GERNE VÆRE EN DEL AF KULTURBY 2017

MEN AARHUS KULTURBY I 2017, HVAD BETYDER DET FOR DIG?

Det ved jeg ikke. Men da jeg hørte om det, forsøgte jeg, om vi kunne blive en del af det her. Fordi noget af det, vi skal gøre her i forbindelse med renoveringen, er faktisk at bygge et medborgerhus. Og det skulle egentlig have stået færdigt sidst på året i år, men det kommer det ikke til. Der har været så mange forhindringer. Fordi det er noget, vi skal gøre sammen med Aarhus Kommune. Det skal hedde et medborgerhus. Og det er fordi, det skal ligge her, men kommunen skal være en del af det. Og det har altså trukket lidt rigeligt ud. Det bliver simpelthen ikke færdigt. For det skulle ligesom skydes i gang i kraft af Kulturby 2017. Det bliver det ikke desværre. Fordi da var vi ved at finde ud af, hvor kan vi hægte os på, og hvad er der af store arrangementer nede i byen, hvor vi måske kunne få en aflægger herud og sådan. Man kunne godt forestille sig, at i den seneste uge har der været jazzfestival i Aarhus. Hvis vi havde sådan et medborgerhus, så kunne man godt få et lille hjørne af sådan en jazzfestival herud også. Det var sådan, jeg tænkte.

HVORNÅR FORVENTER I, AT BYGGERIET BLIVER FÆRDIGT?

Det er ikke projekteret endnu, det er kun besluttet at vi skal have det, så der går mindst to år endnu. Så ja, den mulighed den røg, men jeg vil gerne have, at vi skulle have været en del af 2017.

MEN HAR DU FØLT DIG STOLT AF, AT AARHUS BLEV VALGT? FOR DER ER JO ANDRE DANSKE BYER, SOM KUNNE FÅ TITLEN.

Ja, det er jo noget, der har været meget diskussion om. Der er mange mennesker, som synes, at det har vi ikke råd til. Der har jeg det nok lidt anderledes. Jeg tænker, at det har vi ikke råd til at sige nej til. Det er også vigtigt for sådan et midtpunkt, som Aarhus er, at markere sig. For mig ville det have virket forkert, hvis det var blevet Sønderborg, som vist var den næste på listen.

MEN HAR DU PÅ FORNEMMELSEN, AT DANSKERNE TÆNKER, AT ALT SKER I KØBENHAVN, DER SKER INTER I AARHUS. OG NU HAR AARHUS FÅET DEN DER KULTURBYTITEL, BETYDER DET SÅ FAKTISK IKKE, AT AARHUS FÅR MERE OPMÆRKSOMHED END KØBENHAVN?

Jo, det vil jeg da håbe, at de får til næste år. Ja, gerne allerede nu, fordi der er allerede nogle mindre forløbere, som allerede er skudt i gang. Ja, der har været nogle forløbere for Kulturbyen. Og der bliver også noget efterfølgende. I sådan et år vil der blive startet nogle projekter, som ikke bare får lov at løbe ud i sandet, men som på en eller anden måde vil blive holdt i live og ført videre.

LIGESOM DET HER LILLE INTERVIEW. DET KAN BLIVE ET STØRRE PROJEKT. MAN KAN JO ALTID UDVIDE DET. FINDE EN ANDEN GRUND TIL AT DOKUMENTERE OG INTERVIEWE BORGERE FOR STADSARKIVET I AARHUS. DER SKAL IKKE TÆNKES PÅ, AT AARHUS ER KULTURBY.

Nej, nej.

JEG HAR IKKE SET HELE PROGRAMMET FOR NÆSTE ÅR. MEN ER DER NOGET, DU HAR TÆNKT DIG AT SE?

Det har jeg da heller ikke. Jeg kender heller ikke programmet. Men jeg er da helt overbevist om, at alle vores store, vi har jo nogle flagskibe, som for eksempel Aros, Moesgaard, Musikhuset og Den gamle By. Jeg er da sikker på, at de sætter alle sejl til. Jeg kender ikke deres program for 2017.

KUNSTEN SOM INDIKATOR FOR, HVORDAN SAMFUNDET UDVIKLER SIG

HAR DU VÆRET DU VÆRET PÅ ALLE DE STORE MUSEER SÅSOM AROS OG MOESGAARD?

Ja. Jeg har sådan et adgangskort, så jeg kan komme ind lige når det passer mig. Både på Moesgaard og ARoS. Ler lidt.

SÅ DU HAR VÆRET MANGE GANGE OPPE I DEN DER RAINBOW?

Ja, jeg har været der mange gange.

HVILKEN FARVE GIVER DEN FLOTTESTE UDSIGT

Det ved jeg ikke. Jeg nyder hele turen.

JEG SYNES, AT NÅR JEG GÅR DERINDE, ER ALT SÅ TÆT PÅ.

Ja, ja. Det har nok også noget at gøre med min interesse for at fotografere. Jeg elsker at kigge på billeder. Jeg elsker at kigge på kunst. Jeg synes, kunst er sådan en god indikator på, hvordan samfundet har det. Det er sådan en god termostat. Man kan aflæse meget i kunsten om, hvordan samfundet udvikler sig. Det kan man også, når man ser på gammel kunst, ikke. Så jeg synes faktisk, at kunst er en form for historieundervisning, som jeg godt kan forstå og kan lide.

JEG VAR INDE PÅ AROS I STARTEN AF MAJ OG SÅ DEN DER MED DEN FINSKE KUNSTNER, HVOR DER VAR ANGRY BURGER OG DE DER FORSKELLIGE TING. DET, SYNES JEG, VAR RAMT LIGE I ØJET. DET SÅ SÅ PERFEKT UD. DET ER BARE SÅDAN LIGE SPECIELT, AT JEG KAN HUSKE ANGRY BURGER. JEG MENER, DET VAR HAM, SOM RAMTE I PLET MED ALLE DE DER PUNKTER.

Ja, jamen de har haft mange gode udstillinger derinde. Og jeg er da helt sikker på, at de får da sikkert skabt noget helt ekstraordinært til sig her i 2017, som de kan vise frem. De er i øvrigt ved af udvide. De er ved at bygge noget, eller skal i hvert fald til det.

BYENS UDVIKLING

HVAD ER DE MEST MARKANTE ÆNDRINGER, DER ER SKET, SIDEN DU KOM TIL AARHUS OG TIL IDAG?

Det ved jeg faktisk ikke. Jeg synes egentlig, jeg havde nær sagt heldigvis, at Aarhus har forandret sig vildt meget, det har den ikke. Men det er jo nok noget af det, der sker lige nu nede på havnen. Det er nok den største forandring.

OG DET ER DOKKI OG AARHUS ØST?

Ja, Aarhus Øst. Det er det, jeg tænker på. Alle de boliger, der bliver bygget derude. Isbjerget er en enorm forandring. Det er det, man ser i mange store havnebyer rundt omkring i verden. Der er ikke brug for alle de store havnearealer mere. Vi skal have en containerhavn, for vi transporterer alt i containere i dag. Og så er der egentlig ikke brug for ret meget mere. De der stykgodshavne man havde i gamle dage, hvor man havde bunker med træ. Det ser man ikke mere. Der er slet ikke brug for de store havnearealer mere. Så de bliver bebygget nu. Det kan man se alle vegne.

OG DET SIDSTE SPØRGSMÅL ER, HVAD SKAL DER SKE MED AARHUS. SKAL DEN FORBLIVE SOM IDAG ELLER SKAL DEN UDVIKLE SIG?

Jamen altså jeg ønsker mig ikke nogen stor revolution i Aarhus. Jeg ønsker mig en fuldstændig rolig og naturlig udvikling, og der er så nogle ting, som halter, og som har haltet i mange år. For eksempel har jeg aldrig kunnet begribe at man har sådan et knudepunkt som Aarhus, Østjylland, Midtjylland, Randers, Silkeborg, Horsens. Det er jo ligesom én stor by efterhånden uden lufthavn. Det fatter jeg simpelthen ikke. Store uddannelsesinstitutioner med titusindvis af studerende og undervisere på højt plan, store erhvervsvirksomheder.

SÅ DU ER SÅDAN EN, SOM STØTTER OP OM AARHUS LUFTHAVN I THOMASMINDE?

Ja, i høj grad. Jeg kan simpelthen ikke forstå, at vi kan undvære den. Den, der ligger på marken derude på Djursland, den er jo ikke noget bevendt. Det er jo sådan nogle cementbaner, tyskerne lavede under krigen, fordi de skulle kunne lande med deres militærfly. Så overtog vi dem, og nu er det Aarhus lufthavn. Det er det jo ikke. Det er noget vrøvl.

JEG HAR FAKTISK ALDRIG FLØJET FRA AARHUS LUFTHAVN. JEG BRUGER BILLUND LUFTHAVN.

Ja, men der er da langt til Billund.

DER ER MINDST LIGE SÅ LANGT TIL AARHUS LUFTHAVN, HVIS MAN TAGER MOTORVEJEN, SIGER MIN KÆRESTE.
Der er meget længere til Billund.

90 KILOMETER. DET TAGET EN TIME.

Hvad er der? 30 kilometer eller 40 kilometer til Tirstrup, tror jeg. Men det ligger jo sådan. Kan du huske, at vi havde en rejsearrangør i Danmark før i tiden, der hed Simon Spies?

JA, JEG HAR HØRT OM HAM.

Ham har du hørt om. Da Aarhus lufthavn blev bygget i sin tid, da var han med til at indvie den. Og så sagde han "Jeg synes, det er en dejlig lufthavn, I har fået lavet her. Det er bare synd, der kun er rødspætter på de tre sider."

Der er kun mennesker herinde fra den her side. Og da har jeg hørt mange kloge mennesker sige, at en lufthavn skal ligge sådan, at en million mennesker skal kunne komme til den inden for en time. Det kunne de, hvis vi anbragte en lufthavn herude sådan lidt vest, nordvest for Aarhus.

ALTSÅ I THOMASMINDE?

Ja.

VI SNAKKER OM AT HVIS VI TAGER LETBANEN UD TIL THOMASMINDE, TAGER DET KUN 17 MINUTTER.

Ja, det er jo sådan, det skal være. Og med alle de erhvervsvirksomheder og uddannelsesinstitutioner og i øvrigt almindelige mennesker, der elsker at rejse. Så da kunne jeg godt ønske, at vores byråd var lidt mere dristige. Vi så det jo også, da vi byggede Musikhuset, ikke.

DET HAR JEG OGSÅ HØRT. JEG HAR FOR NYLIG VÆRET PÅ RUNDVISNING I MUSIKHUSET.

Dengang var der jo stort set kun borgmesteren, der ville have det. Alle andre var jo imod det. I dag er der jo ingen, der vil undvære det.

NEJ, OG DET ER BLEVET UDVIDET.

Ja, det er jo blevet udvidet meget. Og det kan vi jo slet ikke undvære nu. Det var Thorkild Simonsen, som var borgmester dengang, der ville have det. Og han fik det. Han havde gennemslagskraft.

HAR JACOB BUNDSGAARD OGSÅ GENNEMSLAGSKRAFT? DET MÅ VI HÅBE. JEG HAR FAKTISK LÆST, AT DER ER GIVET GRØNT LYS FOR LUFTHAVNEN. MEN DER SKULLE VÆRE EUROPÆISK KOMMISSION, DER SKULLE SIGE DET SIDSTE ORD, MEN DET HAR JEG IKKE HØRT NOGET TIL.

Jo, de har også udtalt sig, men de vil ikke godkende det. De mener ikke, at det er i orden, at Aarhus kommune skyder penge i det. Det siger de, at det er en form for statsstøtte, og det må man ikke i EU. Men de skulle jo have lavet det, da det var på planen for 40 år siden, for 30 år siden eller for 20 år siden. Der har været snakket om det al den tid, jeg kan huske.

MEDLEMSSKAB AF EU DEN BEDSTE GARANTI FOR FRED

VI KOMMER NU TIL EU. SYNES DU, DANMARK SKAL VÆRE MEDLEM AF EU?

Ja, det skal vi da i høj grad. Jeg ved da ikke, hvad vi ellers skulle. Det er vores største og bedste garanti for fred. Altså en krig i Europa er utænkelig, så længe vi har EU. Sådan ser jeg på det.

Det er jo det. Selvom jeg synes, at det var måske var bedre, at vi lukkede de lande ude, som ikke kontrollerer grænserne.

Men det hedder sig jo i det samarbejde vi har, at vi skal beskytte vores ydre grænser og åbne de indre grænser. Og det synes jeg, vi skal. Og det har vi så ikke været gode nok til. Det er helt tydeligt. Vejen ind i EU via Grækenland, via Italien har været alt for nem. Det er sikkert OK, hvis man kunne få det strammet op.

JA, DET SYNES JEG OGSÅ.

Men de indre grænser, de skal da være åbne. Man skal da kunne rejse uden bøvl og ballade mellem de Europæiske lande.

OG HVAD SYNES DU OM, AT STORBRITANIEN HAR STEMTE SIG UD.

Det er jeg ked af. Det, synes jeg, er en fejltagelse. Men det har de jo besluttet, så det skal jeg jo ikke blande mig i. Men jeg er ked af det.